

2.3.2.3 Samlet overblik over produktivitetstevninger

Tabel 2.3.2.3.1 viser de samlede produktivitetstevninger fra stordrift og fra bedste praksis – beregnet på de forskellige måder.

**Tabel 2.3.2.3.1: Produktivitetstevninger
fra stordrift og bedste praksis – alternative metoder**

<i>Model</i>	<i>Samlet produktivitetstevning fra stordrift og stordrifts-justeret bedste praksis (antal årsværk og % af base)</i>	<i>Samlet produktivitetstevning fra stordrift og DEA-analyse af bedste praksis (antal årsværk og % af base)</i>
Samlet model (alle årsværk eksklusiv selskabsligning)	1.036 (29%)	850 (24%)
Lønmodtager-relateret	525 (40%)	558 (43%)
Erhverv og hovedaktionær	562 (29%)	638 (32%)
Administration/støtte	118 (38%)	118 (38%)
I alt	1.205 (33%)	1.314 (36%)

Note: Effektiviseringspotentialer fundet gennem analyser er jævnt for Bilag B opjusteret med en faktor 1,046 for opregning til landstal. Dette tal er derefter blevet nedjusteret med 6,2% svarende til den andel AV i personlig borgerbetjening udgør af totalen

Som det fremgår af tabellen er potentialet fra produktivitetstevninger i den samlede model mellem 850–1.036 årsværk (svarende til 24–29% af det totale antal årsværk), mens potentialet beregnet ud fra del-modellerne er mellem 1.205–1.314 årsværk (svarende til 33–36% af det totale antal årsværk). Alle årsværk og procentsatser er justeret for de 240 AV i personlig borgerbetjening, der ikke skal samles i centre. Til disse resultater kan knyttes følgende kommentarer.

- Resultaterne fra stordriftsjusteret bedste praksis og DEA-analyse giver resultater i samme størrelsesorden
- Derimod er der en forskel i potentiale på ca. 5–10 procentpoint mellem totalmodellen og del-modellerne, hvilket modsvarer, at en kommune kan være bedste praksis i et opgaveområde, men ikke i et andet. Del-modellerne er dog som tidligere omtalt mere udsatte for eventuelle arbitrære opdelinger af ressource-data i kommunerne

I forhold til beregnede potentialer fra produktivitetstevninger på ca. 25–29% (totalmodellen) og ca. 35% (del-modellerne) kan det undersøges hvilke forbedringskrav disse potentialer stiller til større kommuner (på størrelsesniveau med fremtidige skattecentre), der har en rimelig effektivitet (f. eks. Odense og Århus). Ved totalmodellen fremgår det af figur 2.3.2.3.2 nedenfor, at disse rimeligt effektive (men ikke helt bedste praksis) kommuner skal forbedre sig med ca. 11–14% (Frederiksberg, der er den mest